

Situering en opdracht van het IAP

Het beleid van de Vlaamse regering inzake de bescherming, het beheer en het onderzoek van het archeologisch patrimonium steunt op twee pijlers. De eerste is het "Decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium" van 30 juni 1993, dat in Vlaanderen eindelijk een aantal elementaire beschermende maatregelen instelt, zoals de verplichting voor iedere eigenaar of gebruiker om het archeologisch erfgoed te beschermen en te behouden, een meldingsplicht voor toevalsvondsten, verplichte adviezen bij bouwaanvragen; het regelt tevens de uitvoering van de archeologische opgravingen. De tweede pijler is het "Instituut voor het Archeologisch Patrimonium", die als wetenschappelijke instelling van de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk is voor de voorbereiding en uitvoering van het beleid van de Vlaamse regering inzake het beheer en de bescherming van het archeologisch erfgoed en dus voor de toepassing van het decreet.

Daarenboven verzekert dit Instituut ook wetenschappelijk onderzoek van dit patrimonium, waarvan de uiteenlopende facetten velen zullen verrassen. Het instituut werd opgericht bij besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 1991 waardoor de opvolging van de geregionaliseerde "Nationale Dienst voor Opgravingen" werd verzekerd.

De werking van het IAP is georganiseerd vanuit een centrale zetel te Zellik. Daar zijn de eigen administratie en de technische infrastructuur ondergebracht: bibliotheek, archief, vondstendepot, werkplaats, restauratieatelier en laboratoria voor het natuurwetenschappelijk onderzoek.